

Az utca nem játszótér

A gördeszkázás története
Budapesten
1978–2019

Deák 17,
2019. szeptember 6. – december 14.

„Az utca nem játszótér” – hallhatták gyakran a gördeszkások az idősebb generációtól a 80-as években. A kiállítás a hobbiól szubkultúrává vált alternatív sport, a gördeszkázás történetét követi végig a 70-es évek második felétől napjainkig. Célja, hogy bemutassa a változó Budapesten egy akkor felnövekvő generáció útkezesését, a „nyugati” életérzés helyi értelmezését, és olyan fontos jellegzetességekre világítson rá, mint a kreativitás, a kockázatvállalás és a közösségteremtés.

A tárlat a gördeszkázás fejlődését, a design történetét, a mozdulatok, trükkök kialakulását vizsgálja eredeti tárgyak, archív fotók és filmfelvételek, valamint az alkalomra készített rövid interjúfilmek segítségével. A gördeszkás kultúra budapesti történetén keresztül a látogató megtudhatja, hogy a hobbi iránti elkötelezettség milyen áldozatvállalásokhoz (mint például a testi épség kockáztatása), leleményességhez vezet a rendelkezésre álló lehetőségek kihasználásával.

Tiszadob, Andrassy kastély, 1983,
URBÁN TAMÁS felvétele,
Fortepan 125965

Otthon jó

Kaszás Tamás,
Keserue Zsolt
és Várnai Gyula
kiállítása

Kortárs Művészeti Intézet (ICA-D),
Dunaújváros,
2019. szeptember 13. – október 26.

Mit jelent Dunaújvárosban élni, itt válni képzőművésszé, maradni vagy elhagyni a meghatározó várost? Mit jelent tudatosan vagy akár tudat alatt használni a gyermekkor emlékeit, a város építészeti motívumkészletét vagy akár a „csinált város” sokszínűségét, nyitottságát? Létezik-e a 21. század elején dunaújvárosi művészet, amely óhatatlanul karakterizálja az alkotót? Vajon milyen belátásokat hozhat a dunaújvárosi művészek munkáinak egymás mellé rendelése? Az anyag- és motívumhasználat, a szimbolika vagy a gondolatiság terén megmutatkozó közös jegyek a város és a világ változásával vajon erősebb filterként viselkednek-e, és idővel határozottabban fogják össze e dunaújvárosi műveket? A kiállítás három képzőművész – Kaszás Tamás, Keserue Zsolt és Várnai Gyula – válogatott műveinek bemutatásával próbál felelni ezekre a kérdésekre. Nem pusztán illusztrációkat vonultat fel, hanem arra keresi a választ, hogyan jelennek meg a kortárs képzőművészetben a Dunaújvárosban szerzett tapasztalatok.

Részlet a kiállításból, Kortárs Művészeti Intézet (ICA-D),
Dunaújváros, 2019

Balra át, jobbra át

Művészeti
és politikai
radikalizmus a
Kádár-korban

Blinken OSA Archívum,
Centrális Galéria,
2019. október 3. – november 24.

Hogyan ér össze a művészeti és politikai radikalizmus? A világszerte megjelenő 68-as mozgalmakat képviselő Orfeo és az 1970-es évek undergroundjától a 80-as évek politikai ellenzéke felé mozduló Inconnu csoport más-más évtizedekben és módokon kritizálta az államszocializmus rendszerét. Eltérő pályáik megmutatják, hogy milyen feltételei és lehetőségei voltak a radikális művészeti és politikai kritikának a Kádár-korban.

Az Orfeo és az Inconnu élet és művészet egyesítésére tett kísérletein, politikai és ideológiai elvein, az amatőr művészethez való kapcsolódásain és a férfi-női viszonyain keresztül láthatóvá válik, hogy a két csoport története több, mint történeti érdekesség. A rendszerkritikus, az állammal és a művészeti élet szabályaival összeütközésbe kerülő pályakezdő művészek története mindenki számára ismerős lehet. Ezért a kiállítás nemcsak a Kádár-kori politikai és kulturális aktivizmusról, hanem ennek az utóéletéről és mai lehetőségeiről is beszél.

Az **INCONNU CSOPORT** matricája, az 1980-as évek közepe

A nagy könyvlopás

Francia könyvkiállítás a vasfüggöny mögött

Szentendrei Képtár,
2019. szeptember 20. – 2020. január 19.

1959-ben a Múcsarnokban francia könyvkiállítást rendeztek: a kéthetes nyitvatartási idő végére a könyvek nagy részét ellopták a látogatók. A tárlat a magyar kultúrtörténetnek ezt a lappangó epizódját tárja fel, megidézve a könyvkultúra és a képzőművészet társadalmi-politikai kontextusát az 50-es években. Bemutatja a korabeli magyarországi vizuális kultúra szürkeségét, valamint az ekkoriban tapasztalható elzártságot: a könyvhöz, információhoz és képzőművészeti reprodukciókhoz való hozzáférés nehézségeit.

A hatvan évvel ezelőtti „tolvajok” és látogatók között nagy számban szerepeltek főiskolás művészek és művészettörténet szakos egyetemisták, akik a következő évtizedekben szakmájuk kiemelkedő képviselőivé váltak. A velük rögzített interjúk az 1950-es, 1960-as évekre vonatkozó páratlan, színes forrásanyagot alkotnak, amelyből a kiállításon részletek tekinthetők meg.

A kiállítás részlete. *Olvasó lány*, SÁNDOR GYÖRGY felvétele, 1958, FSZEK Budapest Gyűjtemény, Fortepan 116811

Manuális műveletek

Hegedűs 2 László kiállítása

Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár,
2019. október 10. – december 1.

Hegedűs 2 László, munkáit tekintve, leginkább a Bálint Endre-i, kissé groteszk montázstechnika folytatójának tekinthető. A kollázsában és montázsában egyfajta posztszürrealista gondolkodás jellemző. Gyakran használ kiegészítő objektet: a gomb (a csoportképeken az arcok ekvivalensei), a bakelitlemezt, a dominó, a cseresznyeszem, a mérőlécs stb. szerves részévé válik a képnek. A többszólamúság érvényes művésztéere. A vizuális műfajokból és az irodalomból egyaránt merítő gondolkodása és eszközhasználata túlmutat a hagyományos műfajokon. Hegedűs 2 ezt így fogalmazza meg: „Ahhoz, hogy a matematikában 2 legyen a végeredmény, végtelen variáció létezik. Ezeket a verziókat én vizuálisan, intuitív módon végzem el, aminek eredménye a kép. A színek és formák a képen lehetnek bonyolultabb és egyszerű viszonyban, ugyanúgy, mint egy matematikai számítás vizuális lenyomatai az iskolai táblán.” Hegedűs 2 László manuális műveleteinek és vizuális képleteinek végeredménye a mostani kiállításon látható.

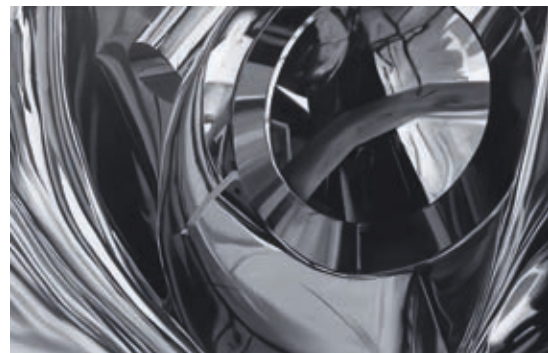
HEGEDŰS 2 LÁSZLÓ: *Modellkép*, 2014, 110×93 cm

Megfoghatatlan

Kortárs kínai kiállítás

Ybl Budapest Kreatív Ház,
2019. október 10. – november 3.

Az Ybl Budai Kreatív Ház 2018. májusi nyitása óta a hazai mellett impozáns bemutatóhelyévé vált a távol-keleti kortárs képzőművészetnek. Ennek jegyében, a magyar–kínai diplomáciai kapcsolatok 70. évfordulója előtt tisztelegve, az intézmény most tizenegy kortárs kínai művészt felvonultató kiállításnak ad otthont. A kiállítás szándéka, hogy megmutassa a kortárs kínai művészet sokféleségét és annak vitalitását az ország társadalmi átalakulásának közepette – ennek érdekében gazdag tartalmat, sokféle kifejezési formát és számos művészeti ágat foglal magában. A tárlat megvalósításában közreműködő partner volt a pekingi Hanwei International Art Center és az Erdész Galéria.

ZHOU SONG: *No. 9*, 2018, olaj, vászon, 180×100 cm